

Overenskomsten tænkes forlænget på uforandrede vilkår, og loven svarer derfor, bortset fra garantibeløbenes størrelse, ganske til ordlyden af ovennævnte § 3 i lov nr. 493 af 20. december 1950.

Lovforslaget medførte ved behandlingen i folketinget nogen debat, især om selskabets økonomiske forhold, og hvorvidt disse berettigede til en forhøjelse af garantibeløbene af den foreslåede størrelse. Navnlig *Gottschalck-Hansen* (KF) var betænkelig ved at forhøje garantien til 22½ mill. kr. og fandt, at grundlaget herfor var for spinkelt. Han kunne gå med til en vis forhøjelse som følge af den forringede pengeværdi, men påpegede det ejendommelige i, at en stigning i omsætningen skulle modsvares af forøget garanti. Selskabets overskud fandt han ikke tilfredsstillende, set i forhold til omsætningens størrelse, og han understregede, at en væsentlig del af overskuddet hidrørte fra salg af brugt materiel.

Disse synspunkter fandt udtryk i følgende *mindretalsudtalelse* og et dertil svarende *ænderingsforslag* i den af udvalget mellem 1. og 2. behandling afgivne betænkning:

„Et *mindretal* (Bøgholm og Gottschalck-Hansen) anerkender fuldtud den betydning, SAS har såvel i national som i international henseende. Da der imidlertid ikke — efter mindretallets mening — fra regeringens side er skabt fornøden klarhed over det berettigede i en forøgelse af statsgarantien fra 10 mill. kr. til 22½ mill. kr., kan mindretallet ikke tiltræde lovforslaget, men indstiller, at den nugældende statsgaranti ajourføres, således at den samlede statsgaranti fra 1. oktober 1955 til 30. september 1960 andrager 15 mill. kr., dog således at den årlige garanti ikke må overstige 3 mill. kr.“

Såvel *Horn* (S) som *Jensen-Broby* (V) fandt det rimeligt at forlænge garantien med det i lovforslaget foreslåede beløb bl. a. under hensyn til den forøgede omsætning, de stadig stigende udgifter til materiel og den voksende konkurrence fra udenlandske selskaber. Også *A. C. Normann* (RV) kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse, selvom han fandt selskabets driftsresultat utilfredsstillende. Der var efter hans mening stadig tale om en opbygnings- og overgangsperiode, som formentlig måtte fortsættes en tid fremover, ligesom også hensynet til det nordiske samarbejde krævede en gennemførelse af loven. *Alfred Jørgensen* (DR) kunne ikke medvirke til lovforslagets fremme og fandt ikke selskabets økonomi tilfredsstillende.

Horn rejste spørgsmålet om muligheden for at opnå besparelser ved i højere grad at lade *militære flyvemaskiner efterse på SASs værksteder*, en tanke, som fandt tilslutning fra flere sider. *Ministeren for offentlige arbejder* oplyste, at han var vidende om, at der havde fundet forhandlinger sted om dette spørgsmål, men han kunne ikke vurdere, i hvilket omfang en sådan benyttelse af værkstederne kunne finde sted, idet det måtte bero på militære overvejelser.